ॐ श्रीगणपतये नमः अविघ्नमस्तु ।

H·S·S संस्कृतकथारचना।

Code no: 9

विश्वासः

विश्वासः, तदेव सर्वं

सैनिकसमूहाय युद्धं सुपरिचितमेव । तेषां धर्ममेव मातृभूमेः रक्षणं । मातृभूमिं अर्पितं तेषां विश्वासमेव अत्र प्रधानं । मातृभूमेः संरक्षणाय, अग्रजानुजानां प्राणरक्षार्थं ते सर्वदा सुसज्जं भवनीयं । ईदृशं प्रतिज्ञां कृत्वा सैनिकसमूहे प्रवेशनं क्रियमाणः गौतमः तदवसरे तस्य कर्मरङ्गस्य प्राधान्यं, सैनिकेषु निक्षिप्तं सहस्रजनानां विश्वासः, युद्धभीतिः इत्यादिभिः विषयेषु जातः नोऽन अभवत् । उन्नतविद्याभ्यासं पूर्त्तीकृत्वा सः तस्य मित्रस्य गोविन्दस्य साकं सैनिकप्रवेशनपरीक्षा अलिखत् । तदवसरे अपि तौ विजयीभूतः भवेत् इति तेषां सङ्कल्पे अपि नोऽभवत् । कायिकक्षमतापरीक्षा अपि सम्यक्रीत्या पूर्त्तीकृत्वा तौ नूतनकर्मरङ्गे प्रतीक्षया प्रवेशनं अकुर्वन् । सैनिकस्य लक्षणेषु प्रथममेव शौर्यं । किन्तु गोविन्दः तादृशं शूरः नोऽभवत् । कायिकपरिशीलनसमये अपि तस्य मुखे प्रतिफलितं भयं गौतमाय ज्ञातव्यमेव । अनन्तरं गौतमः तस्य मित्रस्य भयं दूरीकरणार्थं प्रयत्नं कर्तुं आरभत । किन्तु गोविन्देषु किमपि

परिवर्तनं कृष्टं न शक्यत् ।

~~तत्~~ वर्षाणि अगच्छत् ।

तत् सोमवासरः अभवत् । साधारणा इव तौ एकः उन्नतसैनिकस्य शासनं श्रुत्वा तेषां दीर्घनिद्रायाः समापनं अकुर्वन् । प्रभातकृत्यानि क्रमपूर्णं कृत्वा सर्वे कायिकपरिशीलनाय दीर्घवृत्तपूर्णं अङ्कणे आतिष्ठन् । तदवसरे एकः उन्नतसैनिकः श्रूयमाणः युद्धाय सर्वे सज्जं भवनीयम् इति उच्चैः अवदत् । कर्मरङ्गे लक्ष्यं प्रथमावसराय तस्य उपरि स्वराज्यरक्षणाय सर्वे सज्जं अभूत् । किन्तु गोविन्दे प्रतिफलितं भयं कोऽपि न अपश्यन् ।

एकदा निराशः भूत्वा तिष्ठतः गोविन्दस्य समीपे गौतमः अगच्छत् । तस्य दुःखकारणं किमिति वारं वारं अपृच्छत् । अन्ते गोविन्दः गौतमं आश्लेषं कृत्वा ईदृशं अपृच्छत् -

"मित्र ! अहं कीदृशं युद्धाय सज्जं भवेत् ? इतः युद्धसमये अहं शत्रूणां मुखं न पश्यति । शय्यावलम्बिः वृद्धमाता, प्रियसोदरीं च त्यक्त्वा मुखं अत्र पश्यति । पितुः मरणात्पूर्वं माता मम पठनार्थं बहुप्रयत्नं अकृतवति । मम अग्रजायाः माङ्गल्यं आगमवारे एव । युद्धे अहं दिवंगतः भवेत् चेत् तेषां गतिः किमभवत् ?"

एतत् श्रुत्वा गौतमः एवं उक्तवान् -

"मित्र ! मम अपि अवस्था ईदृशमेव । ३

किन्तु अद्य ~~म~~ अस्माकं गृहं भारतमेव ।
त्वं तव मातायाः रोदनं कीदृशं शृणोसि ।
तादृशं भारतभूमेः रोदनं अपि शृणोतु ।
भीतः भूत्वा पलायनं करणीयं न उचितं ।
अतः ~~मा~~ अस्माकं मातायाः रक्षणार्थं प्रयत्नं
कुरु । अत्र जीवत्यागं, शत्रुसैन्यस्य शक्तिः
इत्यादिभिः विचिन्त्य ~~स~~ भीतः न भवतु ।"
गौतमस्य वाक्यं ~~श~~ श्रुत्वा अन्तःस्थितं
दुःखं, भयं च उपेक्ष्य ~~गोवि~~ ~~आ~~ ।
आयुधधारिः गोविन्दः युद्धाय सज्जं अभवत् ।
किन्तु युद्धभूमिं तस्य विधिः विपरीतं
अभवत् । शत्रुराजस्य सैनिकायुधेन पतितः ~~सः~~
~~स्वाभिमानं भ~~ तं दृष्ट्वा गौतमः तस्य समीपं
गन्तुं निर्णिनाय । ~~किन्तु~~ तस्य साकं स्थितः
अन्य सैनिकः गौतमस्य गमनं दृष्ट्वा
"मा करोतु, तत् न उचितं" इति उच्चैः
आक्रोशत् । किन्तु तस्य वाक्यं श्रुत्वा सः
न तत्परः अभवत् । गोविन्दस्य ~~निश्चल~~
निश्चलशरीरं आरुह्य आगतवन्तं तं दृष्ट्वा
अन्य सैनिकः सोऽपहासं ~~अहसत्~~ । एवं
अवदत् - "अहं रे मूढ ! किमहं अपृच्छत ?
तव मित्रस्य निश्चलशरीरस्वीकरणार्थं
त्वं तत्र आगच्छत ?" ईदृशं परिहासं
श्रुत्वा गौतमः शान्तभावेन एवं अवदत् -
"मित्र ! अहं तत्र संप्राप्य समये गोविन्दः

मां प्रतीक्षां कृत्वा तत्र अशेत । मां दृष्ट्वा सः असन्तोषं एवं अवदत् - "मित्र ! तव आगमनं प्रतीक्ष्य अहं अत्र शयामि । त्वं निश्चयेन ~~मम~~ मरणात्पूर्वम् मां द्रष्टुं अत्र ~~अ आ~~ संप्राप्तः इति विश्वासः पूर्णमभूत् । मम मरणात्पूर्वं मम माता , ~~सोद~~ अग्रजा ~~अ आहारार्थं~~ अनाथाः न भवनीयम् । नैवां जीवितं तव हस्ते एव । एकं पुत्रस्य , ~~अ~~ एकं अग्रजस्य स्थाने ~~स्थि~~ स्थित्वा तैं रक्षयतु ।" मम विश्वासं मम मित्रे एव । अतः अहं ~~3~~ स्वाभिमानं मातृभूमेः रक्षणार्थं प्राणं त्यजामि । जयतु, जयतु भारतं " ।

गोविन्दस्य मरणात्पूर्वं गौतमः तस्य स्थाने स्थित्वा परिवाराणां रक्षां स्वीकरोत् । तत् निश्चितं ~~विश्वास साक्षात्कारणार्थं र~~ विश्वाससाक्षात्कारस्य प्रथमकर्ममिव गौतमः अग्रजस्थाने स्थित्वा गोविन्दस्य सोद अग्रजायाः वैवाहं मङ्गलपूर्ण ~~क~~ समाप्तुं अयतत । अनन्तरं सः गोविन्दस्य माता स्वगृहं नीत्वा तत्र सन्तोषं अवसत् । ~~दृढ~~ सर्व बन्धानां दृढता विश्वासेन ~~साध्यं~~ एव साध्यं ।

शुभं ।

2